

中国有一句古语：读万卷书，行万里路。游历和读书是人们获得知识的重要手段。2017年9月1日我们怀着激动的心情，我们踏上了赴日研修的行程。

还依稀记得那天的天气很好，在飞机场，陌生的异国他乡，部长和两位老师热情的来迎接我们，还有我们工场长，不辞辛苦地来迎接我们，让我们在心里感受到了很大的温暖。在路上，老师热情地跟我们聊天，一点儿都没有陌生感。一路上的欢欢笑笑，让我们很快就来到了我们的组合，在日本的第一个家。虽然不是很大但样样都齐全，吃穿用度老师都给我们安排的很详细，让我们感受到了家的温暖。在此，深深的对老师说一声您辛苦了！感谢。

日本的学习也在第二天就进入了正轨，Y先生的详细讲解，我们都很明白，安部老师生动有趣的讲课方式，我们也非常喜欢。与同学在上课的时候也都能配合的很默契，在这一个月的日语学习中，我们学到了好多的新知识，也有复习以前的旧知识。学习到了很多，也收获了很多。我们都知道日语的学习是没有止境的，在组合学习都是一些简单的基础的东西，自己要想在日语上有所突破，得到较好的成绩，要在平时多下一些功夫，在这么好的语言环境中，只有自己努力才能真正学习到东西充实自己。

除了日语的学习，在日本还学到了好多其它方面的知知识，见识到了好多，首先，在这一切中我感到最值得敬佩和学习的，就是日本对待规则的态度和执行能力。公路上即使再拥挤，也没有吵人的喇叭声，没有横穿马路的行人，没有闯红灯的行人，没有乱打垃圾的，这些规则的执行都是靠人们的自觉，即使有严格的规定，如果人们不自觉地严格遵守，也都是无用的。

其次，专业和勤奋也是我体会到的另一个重要的特点。老师们的认真的负责，对我们无微不至地关怀，辛辛苦苦地帮我们料理我们的生活和学习，每天都工作到很晚。这让我感受颇深。参观工厂的那天，老师们的讲解，专业知识都整理的很好，让我们都能很好的认识，理解。每次都是很认真负责的来帮我们上课，让我们学习到了很多，这对我们去工厂工作都会有很大的帮助，让我们能更加快速的进入工作状态。

马上就要进入工厂进行为期三年的研修生活了,心里还是有些忐忑,但还有些许的激动。在未来的三年时光中,既希望我们8个人能团结友爱地在一起生活,又希望我们能顺利地在工作。日本食品行业都知道要求很严格,那么我们这些工作的人,也都要严格地要求自己遵守工作流程,严格按照公司的规定来工作,尽量保证自己做到最好,坚决不能在工作中出现懈怠。在这里,我们有前辈来教导我们,我们都要好好学,这不会的不懂的都要及时地反应,尽量不要给人家添麻烦。做一个让别人都喜欢的实习生。

在日本的三年中,我们会遇到很多的困难,希望我们大家都能勇敢地去面对,在困难面前不低头,用自己的能力来战胜困难。大家都非常珍惜这来之不易的生活三年,让我们共同努力,三年中我们大家开开心心的来,平平安安地回家。

最后,非常感谢老师这一个月的关照,三年中,这会给您添很多麻烦,老师,您辛苦了。

2017.9.25

抄口上

感想

时光匆匆，来日本快一个月了。这一个月收获颇丰。在这里我们要学习日语、交通规则、垃圾分类、防震演练、防火演练。还学习了紧急急救。还参观了我们的工厂。见到了社长，还有前辈。也游览了福岡，还在海边玩排球。

这里是我们在日本的第一个家。虽然有时不方便，但东西一应俱全。还有老师帮我们买的生活用品，让我们感受到老师的无微不至。

和我们一起学习的越南人，很热情。虽然日语发音听不太懂，但是人很好。

在日本组合的这一个月，感触最深的是日本人特别的礼貌和遵守交通。即使公路上再拥挤，也没有人按喇叭声，也没有槽横穿斑马线的人。就算路上掉钱了，也不会有人据为己有。

下个月就要进工厂工作了，想想还有点小激动。但也有担心，怕自己做的不好给身边的人带来麻烦。怕自己的日语不好听不懂前辈说的什么。

在未来的三年里一定会遵守公司的规章制度，和日本前辈们处好关系，努力学习日语，不浪费这样好的机会。这三年一定严格要求自己不给他添麻烦。

最后，感谢老师这一个月的照顾。老师辛苦了。

感想

光阴似箭，日月如梭。转眼间已经来到日本一个月了，不知不觉中，我们在组合讲习的一个月马上就要结束了。而面临着我们也是要马上离开这里去企业工作了。对企业，心中充满着憧憬，对组合心中也充满了太多的不舍。这里是我们在日本的第一个家，所有的欢乐也全部源于这里。

在组合这一个月的讲习期间我们学到了很多，每天的生活丰富多彩。当然，也少不了日语课程，日语也是我们在这三年中必不可缺的语言，身为外国人的我们，来到一个和我们生活习惯不同的国度也是不习惯的，每天的日语课程也让我们很快乐，有时候还有一些消防、地震的演练。有时候老师们也带我们去各种各样的地方见识各种各样的事情。每天过的既充实而又快乐。另我印象最深的就是几天前我们这些实习生和老师一起去博物馆和海边还有地震、台风演练。这些求道演练对我们是非常重要。在海边玩的那一天也是在这里一个最开心、快乐的日子，那天我们打了排球，尽管第二天胳膊疼也是非常地开心。

马上就要离开这儿了，心中充满着太多的留恋和不舍，中国人学习日语对越南人来说还是非常容易的，有些应当应双字的意思和汉语的意思都是一样的，所以说学起来也比较容易，在日本的这三年，我争取把日语学好，努力拿到一级。在做好每天工作的同时，也要努力学好日语。不让自己在日本的三年期间留有遗憾。

组合

万勤力
付三华

感想

木コソ
王坤

2017.09.25.

世界上最快而又最慢，最长而又最短，最平凡而又最珍贵，最易被忽视而最令人后悔的就是时间。转眼间，一个月的讲习生活就要结束了，感想来日本就像是昨天刚发生的一样，我们一同11人踏上了整整3年的技能实习生活，可想而知，我们每个人都是下定决心，有冲劲和梦想，有不输的意志和打不倒的信念。

9月1日，我们一起怀着兴奋而又忐忑的心情，乘飞机，随着一片片的白云从我身旁飘过，家离我们越来越远，我们也终于抵达了目的的日本。刚一下飞机给我了巨大的感触，机场的每一个工作人员都特别热情打招呼帮忙，说话都格外温柔，与我们北方人简直天差地别。日本的空气与环境也格外清新，我听说过“国外的天比我们的蓝”，从环境的角度上来说这是正确的，我们的污染的确比人家严重，从这一点来看，我们来日本确实是正确的选择，日本人民素质普遍偏高，而且日本做为世界上最发达的国家之一也有很多值得我们学习借鉴的东西，取其精华，去其糟粕是我们应该采取的正确态度。

一下飞机，看到了在机场接我们的部长、场长和老师，一直怀着兴奋和激动的心情来到了组合，这一个月生活和学习的的地方，因为我们初来乍到，老师每一步都替我们考虑的很周到，*老师非常认真负责，很贴心。下午带我们一起去吃了日本料理，谢谢部长，为我们接风洗尘。在宿舍，*生活用品和菜什么的都准备的非常齐全，我们真的很幸福。就像我们来的第一天部长说的那样，我们去工厂之后会怀念在组合的日子。

在讲习一个月的日程老师都给提前安排好了，发了新的课本，在这一个月我学习到了很多，学会了当有人遇到危险我应该怎样做，遇到自然灾害像是地震、台风、火灾我应该如何自救，在工作、生活、交通安全我们也学到了很多，我们在外面，生命安全是第一位，是最安全的。在体验地震与台风的时候，
重要

说实话，我真的怕了。生命真的很脆弱，我们要好好地去珍惜它，不能让他白白流失。

老师带我们去参观了日本文化、神社、博物馆，参观了日本社会的景色。去了海边，^{拍照片留念}我很开心的是在海边打沙滩排球。我从学校开始就很喜欢排球，跟~~同学~~老师和同学玩得很开心。来这的一个月，每天都过得很充实，很开心。我们获得了许多有意义的收获，体验了日本的风土人情，拓宽了一些知识面，也对提高自身修养有所帮助。

马上就要进工厂了，真正的要开始研修生活了。~~要~~经过五个多月的努力习，终于要进入正题了。业精于勤，荒于嬉，我会努力，认真地对待工作，在工作期间的同时，利用好休息时间，好好学习日语，为以后更好的生活奠定下基础。机会都是留给有准备的人，付出总会有回报的。我会协助好队长^{领导}，做好自己该做的事，希望我们都不忘初心，~~团结~~和谐、开心地圆满完成在3年的技能实习生活。

杨卫
土坤

2017.09.25

< 2 >

感想

何磊
邓颖

2017.9.25

时间过得真快一个月的学习将结束,对于赴日研修来说,是收获、是甜蜜,是有用的,可能每个参加此次研修的有不同的感受与想法。

从刚开始到时的手足无措到渐渐开始了解日本的各种风俗习惯以及日本所特有的民族精神,不仅提高了自己的能力也开拓了视野,扩展了知识。

在这一个月中除了学习日语,还学习了日本的法律法规,文化、生活常识,完全注意事项等,每天在组合学习几个小时,闲暇的时候我们就在附近溜达,老师也带我们体验地震、台风的演练,还有去海边玩耍、游览城市风光在好的地方给我们拍照留念。真的很美好。

日本虽然是高楼大厦林立,但是日本给人的印象是小,比如房间整体也感觉小,但是小中充满了秩序,充满了智慧,而且里面很精致,房间布局合理紧凑,体现了很高的设计建设水平。日本的很多路都很狭窄,但是交通井然有序,停车场的利用率也很高,从都按照规矩办事,各种秩序也就能按照预想的维持下去了。

我们购物进店时,从进大门就有人向你鞠躬行礼问候。不论到哪个柜台,只要与售货员目光相对,一定会听到温和的问候声。售货员收钱找钱时拿个小筐,顾客把钱放在里面。找钱时也是放在筐里;当着你的面一五一十点清楚,然后纸币在下,硬币在上双手交到你的手里,绝对不是扔在柜台一片,让客人自己一个一个去捡的。

老师们的工作认真负责,又对我们无微不至地关怀,帮助我们料理生活和学习,每天都工作到很晚下班。老师辛苦了。参观工厂的那几天,老师们给我们讲解专业知识整理非常好一目了然,让我们很好的认识与了解。每一位的都非常负责详细讲解也使我们更快的融入。

10月2号就要进入为期三年的研修生活了,心里很是激动。在未来的三年中望我们8人团结一致,相互理解、包容、友爱的一起生活,也希望我们顺顺利利的在工厂工作。在工厂也严格要求自己按规章制度遵守工作流程,尽量保证自己做到最好,不给工厂添麻烦。在这三年中遇到的困难肯定不少也希望我们努力克服面对,

卜广
邓颖
2017.9.25

短期的学习培训已经结束,人生的培训则永无尽在这感谢四位老师的教导与帮助,谢谢你们,在这三年中也会给你们添麻烦的,老师您辛苦了。

转眼间,一个月的讲习不知不觉就要结束了,在这一个月里收获了友谊,也收获了快乐,虽然时间短,但我自己真正感受到了收获多多,感慨多多。

九月一号,怀着忐忑的心情来到日本,从刚开始来到时手足无措,到现在我已经把自己当成了日本的一份子,使我感到很荣兴与骄傲,从刚开始来的一无所知,到现在我已经渐渐了解了日本的文化 and 风俗习惯,交通规则等等,不仅仅使我提高了自身的适应能力,同时也让我开拓了视野,扩展了见识。日本是一个文明又干净的国家。我很荣兴自己能在这生活3年。

这一个月中,每天都很充实,很快乐,老师还带我们出去玩,参观浏览城市,让我们更全面的认识日本。老师还带我们去体验地震和火灾现场,让我们更深刻地认识到生命的重要性。我老师,我想对你说,你辛苦了!

在跟老师还有日本人的交流中,我感到了日语水平很差,使感到了学习的重要性,日语水平还需要提高,我想通过三年时间学好日语。时间就像海绵的水,只要你肯挤,就有的,我不要白白浪费掉这个机会。相信自己,我能行,我就一定会成功。

在这一个月,也让我重新认识到自己的不足,对我在日研修有很大的帮助,我相信此次再日将会给我一生无限的启迪,同时也将成为我人生旅途中,一件快乐与求知的驿站。

马上就要进入工厂了,在今后的的工作中我会更加努力,不怕累,认真工作,遵守公司规章制度,不做违法的事。我知道此次赴日机会非常难得,我会倍加珍惜,同时我会提高自己的积极性和主动性,更快的适应环境。我会在生活中,严

格要求自己,拿出更多的时间来学习日语。不让自己发生有损^{李環}国格,有损人格的事情发生,尤其在垃圾存放方面,我会特别注意,这很能显示一个人的基本的素质,垃圾分类在日本要求很严格,我保证不会出差错的,我希望我自己能够努力提高自己,尽快的融入到集体中。

我相信,我这次赴日学习收获很大,感受很深,对我今后的工作将会产生积极影响。

最后,要谢谢老师,感谢你们这一个月来的照顾和关怀,老师,辛苦了!

2017.09.26.

感想

竹山
假雪 2017.9.15

时光飞逝，转眼为期一个月的讲习已经结束，对于渐行渐远的讲习来说是收获，是劳累，是甜蜜，是苦涩。可能每个参加讲习的人有不同的感受。

9月1日，怀着激动的心情，我们一行11人踏上了赴日研修的行程。因为第一次坐飞机，心里还有点小激动。当飞机真正起飞的那一刻，才真正认识到我们真的要走了。一路上，我们见识了日本先进的工业文明，日本人的彬彬有礼，美丽的异国山水，干净整洁的街道。通过这一个月的讲习，我们获得了难得的学习机会，增长了见识，拓展了思路。在这一个月里，老师带我们体验了如自然灾害的威力，游览了美丽的城市风光，沙滩排球，神秘而庄严的神舍，还有救命士的急救知识，使我们学习到了很多知识，丰富了我们的生活。在交流的过程中，深深感到了自身的不，感受到了学好日语的重要性。

赴日研修让我重新认识了自己，提高了自己。这些课程资源给了我很大的启发，给了我很大的帮助。

以前的我未经世事，什么都不用想也不用去考虑。尽管已经成年，仍然以小孩子自居，~~没有责任感~~以为自己没有什么责任也不需要什么负担。经过研修才发现自己的想法过于幼稚，作为每一个人都应该有自己的责任和义务，也应该承担自身的责任与义务，而不是躲进被人保护的伞里。这些责任和义务是别人不能承担也无法承担的，所以我们所能做的是鼓起勇气，做自己的强人。

没有规矩，不成方圆。但有了规则，不能很严格的执行，照样做不好事情。在日期间，使我感受最深的是日本他们对规则的态度的执行能力，公路上没有喇叭声，没有横穿马路的行人，没有乱闯红灯的行人，垃圾不乱丢，马路上甚至没有一个垃圾都没有。这些规则的执行的监督成本很高，都是靠群众的自觉。

日本人的节约也是让我觉得非常值得学习的。

日本的国土面积不大但人口众多，所以日本的房子是比较精致的。虽然道路狭窄但是交通却井然有序。

既然选择了这条道路，就要努力好好地走下去。就像蔬菜产业社长所说的那样，过去和他人无法改变，但自己和未来是可以改变的。所以在今后的三年中，我会

认真遵守公司的规章制度，认真做好自己的工作，诚实努力，不做损害公司的事，不给公司添麻烦。也要努力学好日语。让~~自己~~今后的机会不再溜走。

总之，这次赴日研修给了我一个学习和发展的机会，也收获到了许多的经验，我想这对我以后的工作和学习会有很大的帮助。虽然研修生活是辛苦的，但是回味其中的过程是快乐的。让我们一起加油努力奋斗吧！

竹切
白雪

2017.9.25

讲习感想

ギンニ
魏新妮

2017年9月25日

“要么运动，要么读书，身体和灵魂必须有一个在路上。”为期一个月的讲习生活即将结束，但日本技能实习这本教科书的学习才刚刚开始。

2017年9月4日，第一次踏上日本的土地。语言差异，生活差异，饮食差异，这无疑是一直悬在心头的巨石。在机场见到部长的那一刻就感觉抓住了救命稻草一番，一切都有了希望，心情也明亮了起来。

回组合的路上坐部长的车，特别紧张，部长而心地用日语跟我们进行简单的聊天，可能实在是太紧张，连平时挂在嘴边的“こんにちは”都反应不过来，脑回路已经甩在了千团之外。

通过欢迎仪式，我们跟老师和越南同学有了初步的认识，自己一直揪着的心也慢慢舒缓了许多。

接下来的讲习生活一步一步地进入了正轨，这要归功于安部老师和宋老师。授课中不会的、难的语法，老师日语汉语参杂着一起教，直到我们都理解为止，生怕我们不懂，学不会。因为我们日语不好，给老师讲课增加了不少困惑。

这期间老师带我们去神社参拜，体验地震、参观福岡市，这着实让我对日本有了新的认识与了解，心中悬着的巨石也渐渐放了下来，松了口气。

记得最深的是参观工厂回宿舍的时候，从早上9点半出发到7点半，部长跟着我们劳累了两天，回来途中还绕路带我

们去看福冈的标志性建筑福冈塔。真的就像部长说的那样，出门在外，经营效率化就是我们的第二个家，部长就是我们半个妈妈一样照顾着我们，体会到家的温暖。

9月30日我们就要去工厂了，告别经营效率化去下一个目的地，在工厂期间会谨尊老师的教导，遵守研究法则和工厂的规章制度。工作的同时努力学习日语，提高自己的日语水平，为三年研修画上圆满的句号，交一份满意的答卷。

ギンニ
魏新妮

2017年9月25日

总结感想文

2017.9.26

已经来到组合一个月了,这一个月感觉过得非常快每天按照日程表有条不紊的进行集合研修课程

这一个月的学习对即将去会社工作的我是很重要且有帮助的,学习了日语、普通救命讲习、安全卫生管理指南、法的保护等,必要情况、周边环境见学,企业社长还抽出时间过来专门讲了一天课,现在最大的困难还是日语,只有日语学好了才能更直接准确地做好工作,学习只能靠自己离开了组合没有老师教了就只能靠自己学习了,一定要每天坚持学,学一点也是学,先养成学习习惯,随后多使用日语与人交流再一点一点地增加学习时间。

没几天就去会社了,这也就是真正的在日本开始工作和生活了,来到一个新的国家,新的环境,前方肯定是酸甜苦辣什么滋味都有,自己一定要多学、多看、多听能够尽快地适应本地的生活习惯,一定努力工作 and 前辈处好关系,打扫好宿舍卫生,学好日语,在工作中服从领导安排和领队的指挥,不明白的时候多请教前辈和日本同事努力干尽快熟悉工作岗位。

总之来到了日本一定努力工作圆满完成在这里的三年研修,积累经验塑造一个更好的自己

杉 抄
王 高恩

总结感想文

2017.4.26

柳江ウツ
王松福

转眼间,在日本培训学习快一个月了,我们承载着父母的希望怀揣着自己的梦想,来到了日本这个美丽的国家,在这一个月里不光学习日语,还有生活常识培训,比如,《普通救命》讲习培训《安全卫生》讲习等从中我获益匪浅,这些培训就是让我们在日本健康快快乐乐的在日本生活和工作,我会用我所学到的知识运用到工作和生活中,在这一个月里和我们一起学习的还有越南人,他们很热情,虽然只会用一些简单的日语交流,但我们交流和相处的都挺快乐,在这一个月当中每天过的充实和快乐,虽然日语学习比较难,但是有只要我坚持不懈就一定会成功的,我会每天学习中不断积累知识,我会不断自我严格要求,养成良好的品德和学习习惯,这一个月很快就结束了,也快马上进入工厂工作了,日语非常重要,我会在我工作之余努力学习好日语,不让老里失望,进入工厂我会诚实地向身边的前辈学习并努力找出差距通过深刻地反省找到问题的症结前改正,我会辛勤的实践让我的工作能力不断加强同时我要时刻保持谦卑的态度和踏实的作风,不懂就问不断提升自身水平踏踏实实的工作为公司付出自己最大的贡献

石	的	旅	石	流
然	括	感	想	文

平成29年09月25日

时间是一个让人摸不着头脑的东西,当你想要抓住它的时候,它却走的很快,当你想让它过的慢的时候,它却走的很慢。真是时光飞逝啊!今年初,我还想着,年该怎么过呀,怎么玩着好,却没想到,踏上了这条出国的道路,来到了日本的仙台国际学习日语,真的不敢想,这时间过的真快。然后,想着怎么度过在烟台的四个学习,现在却已经到了日本。这半年,让我学到了许多,怎样学习,该怎样与人相处,或许,可以改变我的一生。其实,心真的很懵懂外是个什么样子,真的想去看看。

现在,来到了这个很美丽的国家,已经生活学了一个月了,在这里每天过的很开心,很充实,现在才体会到!生,既然还可以这么过的过啊!一个月里,我们对日本的文化,风土人情都得到了一些大概的了解,也学习了一些本的生活习惯和处事方法,真的很意外,也很惊喜。现在我就来说说这一个月的学习生活吧!先说说学习,在这里我们与6个越南的实習生住在一起,学习也在一起,虽然,语言交通不是很方便,不是很清楚,但是,随着我们在一起学习,好像已经拥有了默契一样,做个动作就可以理解意思,真的,和他们住在一起,真的很开心,国家不一样,但友谊长存。然后在生活方面呢!我们天天开会轮流的事务所做做饭,大家一起开开心心的吃饭,到了晚上,我们也在我们宿舍轮流做饭,这样每天吃不同国家的料理,心里别提有多高兴了,都乐开了花。我作为中国的实習生,每天和越南的朋友们进行交流,了解他们的文化,然后又给他们讲解我们中国的文化,这样,我们的日语都会得到同时的提升,真的很开心,虽然,我们和他们不是一个工厂,也只有这短短一个月的相处时间,但是我希望他们,在以后的生活工作中,加油,努力,开心,快乐。

在这期间,我们的班长老师,也带我们组织了好几次活动,首先是12号那天,我们去了西消防署,学习了救火消防有关的知识,还亲自做了练习,真是太有用了,有了这一些知识,就可以帮助到别人,是一件别人非常高兴的一件事!还有就是18号那天,我们一起去和我们的社长在宿舍包饺子,也对我们的一些不明白的地方,他是一个非常喜欢中国文化的人,也是一个很道和,很和蔼的人,所以,我们就一定要好好工作,不让社长为我们操心。还有就是22号那天,那天老师带我们去了好多的地方,那些地方非常的美丽,有很宏伟的福国博物馆,有很有名的巨蛋棒球场,和漂亮的沙滩,我们还一起和拍照,一起和老师老在沙滩打排球,真的,那一天,是我最高兴的一天,也最最不会忘记的一天。

一个月里,我过的很开心,很快乐,我以后也不会忘记和这些可爱的老师们在一起的这一个月。还记得老师说的话,我们马上就要进入公司工作了,当然,我也不会忘记老师们在背后默默的支持,我很感谢各位老师对我们的照顾,谢谢你们,进入工作后,我会好好努力工作,好好努力学习日语,一定不会给你们添麻烦,请放心!我会加油的!加油!加油!

香川 可子

总 括 感 想 文

渾身のフアン・スアン・トン

2017年09月25日

Vậy là cũng đã gần được một tháng ở Nhật bản rồi, và những ước mơ của tôi đang dần được thực hiện. Thời gian trôi qua thật là nhanh mỗi ngày nào đó tôi đã đặt chân tới Nhật bản, vậy mà giờ đã gần kết thúc một tháng học ở nghiệp đoàn, trước tới Nhật bản để làm việc và học tập là một niềm ao ước của tôi và tôi đang dần thực hiện được nó, đây là niềm ao ước của bao nhiêu người chứ không phải mình tôi, và không phải ai cũng có thể tôi được Nhật bản để học tập, và làm việc, đôi với tôi đây là một điều may mắn, và là một cơ hội tốt để tôi có thể thay đổi được cuộc sống của mình, và có thể giúp đỡ được gia đình được cuộc sống tốt hơn, ở đây tôi sẽ cố gắng học tập thật tốt làm việc thật chăm chỉ để không phụ lòng gia đình và nghiệp đoàn, Nhật bản là một đất nước phát triển nên lúc tới đây tôi cảm thấy rất ngỡ ngàng, ở đây mọi thứ đều tốt, đường phố thì sạch đẹp, con người thì thân thiện văn minh đúng là ngọc nữ số lượng tương của tôi, lúc qua tới Nhật bản thì chúng tôi được các thầy cô ở nghiệp đoàn tiếp đón rất chu đáo và trước các thầy cô sắp xếp chỗ, chỗ ăn, ở sinh hoạt và học tập, tôi rất hài lòng với cuộc sống ở đây nó tốt hơn nhiều so với tôi nghĩ. Gần một tháng học ở nghiệp đoàn là một tháng học rất quan trọng đối với tôi, vì khi tới đất chân tôi một đất nước xa lạ trong lúc tôi chưa hiểu được cuộc sống, văn hóa nơi đây, ở đây tôi được các thầy cô nghiệp đoàn chỉ bảo cho rất chu đáo đây cho chúng tôi học tiếng Nhật, văn hóa, luật giao thông cách phòng tránh thiên tai, những điều cần thiết để chúng tôi có thể sống học tập, và làm việc tại Nhật bản. Vì tương Nhật của bạn tôi còn yêu nên, các thầy cô ở nghiệp đoàn phải giảng rất nhiều thời gian để dạy thêm chúng tôi. Thầy cô ở nghiệp đoàn

Xất tâm tình và Chu đáo Chi báo Cho Chung tôi những điều dù
nhỏ nhất, ở nhất bản điều kẻo kẻo nhất tôi với tôi là ngôn
ngữ, vì tiếng nhất tôi còn kiếm nên việc giao tiếp rất kẻo kẻo, tôi
sẽ cố gắng học tiếng nhất để có thể nói chuyện với được những người
đàn nhất bản, và nó có thể giúp cho tôi trong công việc được tốt
hơn. 1 tháng ở nghiệp đoàn Chung tôi được học và sống chung
với các bạn thực tập sinh trung quốc, tôi cảm thấy các bạn
ấy vui vẻ, và nhiệt tình thân thiện, ở đây Chung tôi học hỏi
về văn hóa, cách sống, món ăn của đất nước mình, Cùng nhau
đi học cùng nhau nấu ăn, ở đây Chung tôi được các thầy cô
đàn đi chơi, đi tham quan, và ăn những món ăn ngon của nhất
bản. Khi học chuẩn bị kết thúc, và Chung tôi cũng đã chuẩn bị
được về công ty để làm việc, và tôi cảm thấy rất lo lắng vì Chung
tôi là những người Việt đầu tiên của công ty, tiếng nhất thì lại kiếm
nên rất khó khăn trong công việc, nên Chung tôi phải nỗ lực, cố gắng
học, và tiếp thu công việc 1 cách tốt nhất, để không phụ lòng
của các thầy cô nghiệp đoàn, và giám đốc, và những người quản lý
trong công ty.

Điều tôi muốn nói là tôi rất cảm ơn các thầy cô ở nghiệp đoàn
trong thời gian vừa qua đã giúp đỡ Chung tôi rất nhiều,
em xin hứa sẽ cố gắng làm việc và học tập thật tốt, cũng và
sẽ chấp hành tốt nội quy công ty, nội quy kỷ luật xã, và pháp
luật nhất bản thật tốt.

Em xin chân thành cảm ơn các thầy cô ở nghiệp đoàn
trong thời gian qua đã chăm sóc và giúp đỡ Chung em tất
cả mọi thứ.

總括感想文

渾名: キウウアン フン

かんじたんたい: 経営効率化推進センター協同組合

Lời đầu tiên em xin chân thành cảm ơn đến nghiệp đoàn. Đã giúp đỡ bọn em khi đã ~~ba~~ lần đầu bỏ ngõ đặt chân tại Nhật Bản. Một tháng qua học tại nghiệp đoàn là kỉ niệm đáng nhớ đối với bọn em. Được học tiếng Nhật. Được chỉ dạy về văn hoá cũng như tất cả những điều có ích cho bọn em. Để có thể có đủ hiểu biết để sống, học tập và làm việc tại Nhật Bản.

Em cảm ơn tất cả các thầy cô đã dạy tiếng Nhật cho bọn em không quản mệt nhọc. Bọn em cũng cảm ơn những cái thầy cô vẫn kiên nhẫn chỉ bảo dần dần. Luôn bỏ thời gian ngoài giờ để dạy thêm cho bọn em.

Ở đây bọn em phải xa gia đình, người thân. Nhưng đã có lại được sự quan tâm của các thầy cô khiến em thấy đây là ngôi nhà thứ hai của mình. Các thầy cô lo cho mọi thứ để bọn em chỉ có thể chú tâm vào học cho tốt.

Bọn em ngoài học tiếng Nhật còn học được về cách sống của người bị nạn. Cách phòng chống động đất, sóng thần. Học về luật pháp. An toàn giao thông của Nhật. Để em có thể tránh khỏi những việc thầy dạy làm tại đây. Giúp bọn em có hành trang vững chắc nhất để làm việc trong thời gian ba năm tại Nhật. Ngoài những giờ học trên lớp bọn em còn có thêm những buổi học ngoài trời. Đi thăm quan thành phố nơi mình sống. Có những kỉ niệm đẹp tại Nhật. Được ra biển chơi rất vui.

糸巻 士吉 志 本 文

29年9月25日

名前： グイン チョン トアン

監理団体： 経営効率化推進センター協同組合

Thời gian trôi thật là nhanh, thậm chí cũng đã 25 ngày trôi qua, 25 ngày mà tôi đã sống ở 1 đất nước xa lạ, lần đầu tiên tôi được đặt chân tới. Nhớ lại ngày đầu bước chân từ máy bay xuống nhìn cảnh vật con người thật xa lạ nó khiến tôi ngỡ ngàng. Ngay lúc ấy chúng tôi được cái thầy cô trong nghiệp đoàn đến đón ở sân bay và đưa chúng tôi về sắp xếp chỗ ăn chỗ ở cho 6 anh em chúng tôi vì đi cùng nhau có 6 người, 6 người chúng tôi được làm cùng 1 công ty. Khi về tới hy' tại mà thầy cô nghiệp đoàn đã thấy thuê cho chúng tôi, lúc ấy cảm giác mệt mỏi chỉ muốn nằm xuống ngu' 1 giấc vì cả ngày không được ngủ, bụng thì lại đói. Sau đó tôi và 5 anh em đi cũng được cái thầy cô ở nghiệp đoàn đưa đi ăn. Lần đầu tiên trong đời tôi được ăn đồ Nhật, cảm giác lạ đến khó tả, món ăn của Nhật khác hẳn với ở Việt Nam, không hợp khẩu vị nên tôi không ăn được, nhưng trong lòng vẫn thấy rất vui. Đúng như câu "trăm nghe không bằng một thấy" đất nước Nhật Bản khi tôi tới đây mới thực sự tin như mọi người vẫn nói: sạch, đẹp, vẫn minh, con người thì thân thiện. Đi ra đường đâu đâu cũng như nhau, không thấy một cảm giác

Sinh hoạt nào của con người xuất ra. Giao thông mọi người luôn tuân thủ. Có một điều làm tôi ngạc nhiên đó là ở đây có những con kênh rất nhiều, chim chóc cũng rất nhiều mà không có ai săn bắn, nếu như ở Việt Nam thì những con vịt ấy đã không còn. Hi Hi. Ở đây tôi và 5 anh em được thầy cô sắp xếp cho ở cùng 3 bạn người Trung Quốc tiếng Nhật thì kém tiếng Trung Quốc lại không biết bất động về ngôn ngữ khiến tôi khó giao tiếp, cố gắng nói chuyện với nhau nhưng cũng chỉ nói được một ít rồi lại thôi. Hằng ngày chúng tôi cũng đến trung tâm để học tiếng Nhật, tại đây chúng tôi được học cùng 8 bạn nữ cũng người Trung Quốc cũng sang cùng ngày với chúng tôi. Tại đây chúng tôi được cái thầy cô dạy tiếng Nhật, chỉ bảo rất tận tình từ lời ăn tiếng nói, văn hoá phong tục tập quán của người Nhật Bản. Tiếng Nhật của chúng tôi rất kém nhưng thầy cô vẫn chỉ bảo tận tình. Không những vậy mà chúng tôi còn được học về số của người bị nạn, học về động đất, cháy nổ, bảo vệ sức khoẻ và cách phòng tránh chúng, tôi thấy nó rất có ích giúp tôi có nhiều kiến thức hơn. Một tháng ở nghiệp ~~đoàn~~ đoàn học cũng gần kết thúc sang tháng là chúng tôi phải về cũng tự làm rồi trang lòng thấy lo lắng vì tiếng Nhật rất kém sẽ rất khó khăn nhưng tôi xin hứa sẽ cố gắng làm việc thật tốt và học tiếng Nhật thật tốt. Tôi xin chân thành cảm ơn cái thầy cô ~~trung~~ trung nghiệp đoàn đã chỉ bảo dạy dỗ tôi trang suốt thời gian qua.

TOAN

NGUYEN TRONG TOAN.

文志感括総

Fukuoka 2017年09月25日

ダンジョクソン

Sau bao ngày chờ đợi cuối cùng tôi và các bạn cũng đã lên máy bay để sang nước bạn nhân dịp lao động và học tập. Trong chuyến tôi đi cũng có tâm trạng vui vẻ hào hứng, tuy tôi có hay cảm thấy hơi hiện lên trong đầu... cảm theo đó là sự lo lắng... Máy bay đáp xuống sân bay chúng tôi phải đứng lấy hành lý và làm thủ tục nhập cảnh. Mọi thứ ở quanh tôi thật khác xa những gì tôi từng thấy... không phải là khung cảnh tập nập, người, trừ lại mọi thứ bình yên đến lạ lùng... Ra bên ngoài tôi và các bạn được H.H. U.Ser, H.H. U.RaBE, H.H. Noda đón. Tôi và các bạn trong đoàn hết sức vui mừng khi được nghe đoàn đến tiếp chu đáo. Sau màn chào hỏi chúng tôi được các thầy cô đưa về ký túc xá nghỉ ngơi và ăn uống. Tối buổi chiều chúng tôi được các thầy cô đưa ra nhà hàng ăn đồ Nhật. Ở đây chúng tôi được làm quen với các bạn trong quốc cũng là thực tập sinh như chúng tôi. Buổi tối mọi người không được tới. Trong bữa tiệc chúng tôi được làm quen thêm với thầy Abe. Thầy cô về để và vui tính. Buổi tiệc xong chúng tôi được thầy Abe dẫn đi để chỉ đường tới văn phòng và quay tâm nơi chúng tôi học. Đường thì bụi bặm thì tôi đã nhớ hôm sau tôi và thầy đi đến các bạn ở các tầng. Tôi hết sức lo lắng và cũng cảm cho các H.H. lo lắng và giận. Sau tôi nghĩ về việc này là bài học lớn của tôi và tôi sẽ nhớ mãi học năm nay. Những ngày sau đó chúng tôi đến tập tâm học như thường lệ, ở đây chúng tôi được các thầy cô giảng dạy nhiệt tình, mọi người nói chuyện với mọi người. Mọi việc học cũng như chúng tôi được học ngoại khóa về văn hóa truyền thống và như. Học về lịch sử giáo dục và luật pháp của Nhật. Chúng tôi được

một may đầu óc, đặc biệt thêm nhiều điều mà ở Việt Nam không
hề có. Ở Nhật cũng được một thời gian rồi, tôi chưa bao giờ thấy
giáo dục bị tể lý như vậy, hay có một ai đó chạy xe máy lạc đường
vừa và đặc biệt là tôi chưa bao giờ nghe thấy tiếng còi xe báo
giờ... quả thật là một điều lạ... tôi nghĩ đây quả thật là "Đất
nước đặc biệt khác biệt". Mọi người tuân thủ luật lệ nghiêm chỉnh, phải
con phố, ngõ xóm sạch đẹp đến lạ kỳ... Chúng tôi khi nhìn thấy
một mảnh rác trên đường. Tôi thấy mình thật may mắn khi được
sống và làm việc tại đây. Tôi thật mong muốn viết Nam một cuốn
đặc như vậy nhưng... điều đó thật xa lắm... Chúng tôi được học
về cách trồng cây trồng rau, học về cách phân loại rác phân
tử, đồ đạc là những điều bố mẹ tôi rất cần thiết với chúng tôi.
Sau khi được học và xem như là bài học về nhiều thành quả khác
tại, tôi cũng thêm thêm phần con người Nhật Bản, chúng tôi dù
có vất vả trong công việc hay đang nghỉ ngơi tiếp xúc với con người
vào đó chúng tôi tự cảm thấy mình cũng phải cố gắng hơn nữa vì
mình còn may mắn hơn họ nhiều. Còn về vấn đề sống sạch hoạt
động chúng tôi cũng hết sức thích thú và đầy đủ, mọi sự lo lắng
nhức nhối của chúng tôi đã tan biến. Bên lớp, thầy cô và chúng
tôi rất hiền, nhưng buổi tối giảng dạy thật thích thú các thầy cô
chúng tôi đã coi thích thú rất nhiều. Chúng tôi rất
hòa xê có gắng nỗ lực hơn nữa để "châu đất" với thầy cô
lưu tâm, để có hiệu quả trong công việc.

Đều đây là những ngày nghỉ và cảm nhận của em trong mấy ngày
vừa qua, mặc dù còn nhiều điều muốn nói, nhưng em muốn dừng lại
nay sẽ dừng những hành động và việc làm để thay cho những lời nói.

Em xin chân thành cảm ơn thầy cô và bạn bè đã dành lòng ưu ái
để chúng em trong những ngày vừa qua. Em xin chúc các thầy cô
có một nơi học thật công và hạnh phúc.

給 葛 感 想 文

KU VAN TUAN

Có một thứ ở trên đời không đời nào bắt ai đi là: "THỜI GIẢN".

Thời gian trôi qua nhanh quá, mỗi ngày nào tôi đi con bả ngỡ khi đặt chân đất / đất nước vô cùng xa lạ đó là Nhật Bản, thế mà giờ cũng đã trôi gần / tháng trôi qua. Đối với / thanh niên năm nay 25 tuổi lần đầu tiên phải xa gia đình tôi / nơi mà bản thân chưa hề biết gì, ngoại ngữ thì kém thì có biết bao khó khăn đang chờ đợi tôi phía trước. Ngày đầu tiên đến Nhật Bản với biết bao ngỡ ngàng lạ lẫm và bao điều cần phải học hỏi. Ban đầu chúng tôi được các thầy cô trong nghiệp đoàn tiếp nhận đón chúng tôi tại sân bay sau đó các thầy cô đã sắp xếp chỗ ăn ở sinh hoạt và học tập cho chúng tôi. Nếu sau này trở về nước điều đầu tiên tôi nói về Nhật Bản là quá sạch và đẹp, so với đất nước tôi đang ở thì nơi này sạch hơn rất nhiều, con người Nhật Bản thì thật xa đời chưa được tiếp xúc nhiều những thầy thấy họ rất kỷ luật và đúng giờ. Xung quanh chỗ tôi ở có / con sông mà ở đó rất nhiều các loại động vật như cá, chim, vịt trời... mà không có bất kỳ người dân Nhật Bản nào săn bắt. Cảnh vật thiên nhiên thì thật đẹp. Nghiệp đoàn tiếp nhận chúng tôi có 4 thầy cô, ban đầu vẫn để nạn giới nhất của tôi

lã về ngôn ngữ. Do chúng tôi học thời gian có thể không dài cũng không ngắn với môn đang bắt ngỡ nên việc giao tiếp rất khó khăn, việc sinh hoạt chung ban đầu cũng có nhiều trở ngại. 6 người Việt Nam chúng tôi cũng học tập và sinh hoạt với 11 bạn thực tập sinh của Trung Quốc trong đó có 3 bạn nam cũng ở và sinh hoạt chung với chúng tôi trong 1 nhà. Ở đây chúng tôi đã cùng nhau học tập và sinh hoạt, hằng ngày chúng tôi cũng nhau học tiếng Nhật, và sinh hoạt chung. Các bạn thực tập sinh Trung Quốc thì còn rất trẻ và năng động. Nhiều khi chúng tôi cũng có nhiều điểm bất đồng về ngôn ngữ, cách sinh hoạt nhưng với mục tiêu học tập và làm việc thì chúng tôi cũng đã cố gắng bỏ qua nhiều xích xem về phong tục tập quán để cùng nhau học tập và chung sống với nhau hòa thuận và vui vẻ. Thời gian vừa qua học tập và sinh hoạt tại nghiệp đoàn chúng tôi đã học được thêm rất nhiều điều bổ ích, đã có rất nhiều kỉ niệm với các thầy cô và các bạn. Với lòng kiên thực này sẽ giúp chúng tôi có thêm nhiều kinh nghiệm thiết thực trong công việc và cuộc sống nơi đất khách quê người. Các thầy cô đã không quản mệt mỏi để bồi dưỡng và giúp đỡ bạn em trong thời gian qua. Điều tôi lo lắng nhất bây giờ là thời gian sắp tới khi về công ty làm việc, mà ở công ty nơi tôi làm việc thì chúng tôi là những người Việt Nam đầu tiên nên sợ không có, ngoại ngữ thì kém. Chúng tôi phải thật sự nỗ lực làm sao cố gắng học tập trong thời, tiếp thu và làm quen với công việc sớm để không phụ lòng mong mỏi của rất nhiều người. Tôi cũng rất cảm ơn các thầy cô trong nghiệp đoàn, thời gian vừa qua đã

giúp đỡ chúng tôi rất nhiều và kiên thức lần về mặt
 tình cảm, đối với những người đi làm xa thì tình cảm
 nhiều khi còn quý trọng hơn rất nhất thời gian tôi khi
 bạn em đi về công ty làm việc thì sẽ gặp rất nhiều
 khó khăn nhưng bạn em cũng xin hứa sẽ cố gắng
 trong thời gian ngắn nhất có thể làm quen với công
 việc, chấp hành tốt luật pháp cũng như nội quy công
 ty, nội quy kỉ túc xã để không gây phiền hà cho các
 thầy cô bên nghiệp đoàn đồng thời cũng cố gắng trau
 dồi thêm trình độ tiếng Nhật tốt hơn để có thể làm
 việc tốt hơn. Em xin chân thành cảm ơn.

2017年09月25日

TUAN

VU VAN TUAN.

文想怠培系

2017年09月25日

グインタイムフォン

経営効率化推進センター 協同組合

Thời gian như thời của vậy, tính đến ngày hôm nay tôi đã ở Nhật Bản cũng là thời gian dài ở nghiệp đoàn gần một tháng rồi. Mỗi ngày nào 17 tháng 4 tôi mới thi tuyển và đi đến hàng. Vậy mà bây giờ tôi đã ở Nhật Bản gần một tháng. Tôi có chuyến bay dài hơn 4 tiếng đồng hồ từ sân bay Nội Bài để bay tới sân bay FUKUOKA, giờ máy bay cất cánh là đêm rạng sáng ngày 1-9. Sau giải ngũ tôi đã được chuẩn bị đây. Trước mặt tôi là một khung cảnh tuyệt đẹp. Từ máy bay tôi nhìn xuống trọn toàn bộ TP FUKUOKA. Một TP thật đẹp. Bước xuống sân bay tôi há miệng. Với bước chân và làm thủ tục để ra ngoài. Lúc đó bước ra có cô UKA BE, cô NODA và thầy Sơn còn chúng tôi, của chúng tôi về nghiệp đoàn và đi đi.

Sau quãng thời gian ở nghiệp đoàn là nơi đầu tiên của em là: em cảm ơn tất cả các thầy, các cô ở nghiệp đoàn đã tận tình chỉ bảo giúp đỡ chúng em trong những ngày vừa qua. Không những chỉ là những ngày đi qua mà quãng thời gian thực tập sinh kỹ năng ở Nhật Bản 3 năm tại đây em còn nhớ và sẽ nhớ để giúp đỡ của các thầy các cô trong nghiệp đoàn.

Quãng thời gian ở nghiệp đoàn không dài nhưng cũng không phải là ngắn đâu để cho em hiểu được tâm lòng của

mọi người trong nghiệp toàn. Đã giúp đỡ chúng em rất nhiều trong việc học. không chỉ là học ở trên lớp mà thầy cô còn tài trợ phòng ở bồi dưỡng thêm cho chúng em tài liệu, đây chúng em tài trợ phòng, cách học, tài trợ, củ chi và học văn hoá, tài trợ, giao thông của nhật bản. biết bạn em học kèm thầy cô chỉ đây rất tình, tử mĩ. những chỗ nào chưa hiểu thầy cô giảng lại, lấy ví dụ.

không chỉ là những bài học trên lớp mà tại em còn được đi thực tế tham quan dã ngoại. một buổi đi tham quan chùa. thời em đã hiểu được nhiều thứ, phong tục và tín ngưỡng. sau đó là được đi tham quan những nơi nổi tiếng như bảo tàng, đảo vào công ty biển, ở biển tại em được chơi các môn thể thao bãi biển. không chỉ có vui chơi mà tại em còn được học cách xử lý, cứu hộ người bị nạn. học cách sử dụng máy AED. học các xử lý cứu hộ, học và theo nghiệp tại nghiệp công đất, gió bão v.v.v những bài học đó không chỉ cho bảo thân em phòng ngừa mà là bạn em còn sử dụng vào để cứu hộ người khác, giúp mọi người khi bị nạn. nó không chỉ theo tại em 3 năm tại Nhật Bản mà nó theo tại em cả đời và sau khi về nước.

Những bài học trên lớp cũng như bài học ngoài xã hội mà các thầy cô giáo ở nghiệp toàn chỉ đây nó là hành trang vững chắc đồng hành mai chúng em áp dụng vào cuộc sống. ở đây chúng em đã phải xa gia đình xa người thân nhưng chúng em lại thấy thầy cô dạy

Vì ở đây có cái thầy cô giáo tận tình hỏi lòng giúp đỡ
không quản khó khăn chỉ bảo tại em từng li từng tí
chúng em coi đây như quê hương và ngôi nhà thứ 2
của mình vậy.

Em xin gửi lời cảm ơn chân thành của mình tới các thầy
cô đã giúp đỡ chúng em rất nhiều không những chỉ là
những ngày đi qua mà cả thời gian đau này về công ty
trong quãng thời gian ở đây chúng em được những
điều rất tốt, và mức lương của chúng em. em cũng mong
thầy cô bỏ qua cho chúng em. em xin cảm ơn...
Thầy cô rất rất nhiều ạ!